

TOELICHTING

A.

Onder d wordt nu grondslag geboden om een vergunning in te trekken als die langere tijd niet is gebruikt, bijvoorbeeld bij (niet meer) het innemen van een standplaats.

B.

Artikel 1:7 is gewijzigd en bestaat nu uit twee leden. De inhoud van het tweede lid is aan het artikel toegevoegd. Met dit nieuwe lid wordt duidelijk gemaakt dat onbepaalde tijd en zogenoemde schaarse vergunningen zich niet met elkaar verdragen. Uit de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 02-11-2016 (ECLI:NL:RVS:2016:2927) blijkt namelijk dat voor onbepaalde tijd verleende vergunningen zich niet altijd verdragen met het formele gelijkheidsbeginsel. Bij schaarse vergunningen (meer aanvragers dan beschikbare vergunningen) kan immers het gevolg zijn dat de markt voor nieuwe aanbieders feitelijk ontoegankelijk wordt.

C.

Aan een vergunning of ontheffing kunnen - op grond van artikel 1:4 van de Algemene plaatselijke verordening Dordrecht - voorschriften worden verbonden, die strekken tot bescherming van de belangen in verband waarmee de vergunning of ontheffing is vereist.

De exploitatie van vergunning *vrijgestelde* inrichtingen (zie artikel 2:28, leden 2 en 3) kan ook - net zoals die van vergunningplichtige inrichtingen - de zojuist bedoelde belangen raken. Aan een exploitant van een dergelijke inrichting kunnen echter geen voorschriften worden meegegeven. Immers, de APV biedt alleen de mogelijkheid om aan een exploitatievergunning voorschriften te verbinden.

Dit is ongewenst. Dit nieuwe artikel 2:28 lid 4 biedt de burgemeester daarom de mogelijkheid om maatwerkvoorschriften te stellen bij de exploitatie van inrichtingen, waarvoor - op grond van lid 2 of 3 van dit artikel - geen verbod geldt om zonder vergunning een inrichting te exploiteren. Deze voorschriften mogen slechts strekken tot bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en het milieu.

De burgemeester heeft de bevoegdheid gekregen om dergelijke maatvoorschriften te stellen, omdat de burgemeester op grond van artikel 174 Gemeentewet is belast met het toezicht op de openbare samenkomsten en gemakkelikheden alsmede op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven.

D.

Ten einde maatwerk-voorschriften, als bedoeld in artikel 2:28 lid 4, bestuurlijk te kunnen handhaven, wordt aangesloten bij de bestuursdwang die wordt toegepast in de gevallen die reeds in artikel 2:30 lid 1 zijn omschreven.

Dit is de reden dat in artikel 2:30 lid 1 is opgenomen dat de burgemeester - voor de in dat lid genoemde belangen of in geval van bijzondere omstandigheden - voor zo'n vrijgestelde inrichting ook tijdelijke sluiting kan bevelen, indien gesteld maatwerkvoorschrift niet in acht is genomen.

In de aanhef van dit eerste lid zijn verder de belangen 'veiligheid', 'zedelijkheid' en 'gezondheid' gewijzigd en in overeenstemming gebracht met de belangen die het exploitatievergunningstelsel beschermen, namelijk de openbare veiligheid, de volksgezondheid en het milieu. De reden voor deze aanpassing is dat die oude belangen slechts deelbelangen daarvan zijn. Het ligt voor de hand om een inrichting ook (tijdelijk) te kunnen sluiten een ander aspect van zo'n belang aan de orde is.

E.

In de loop van 2017 is in Nederland een aantal keren ophef ontstaan over wat in de nationale pers het "stoepkrijtverbod" is gaan heten. Het beeld werd geschetst dat gemeenten handhavend optraden tegen krijtende kleuters en straatkunstenaars. Gelukkig zijn er weinig of geen voorbeelden bekend waarbij ook echt is opgetreden. De VNG adviseert desondanks om het woordje "krijt" uit de APV te schrappen. Dit omdat naar de letter van de regel stoepkrijten inderdaad onder

het verbod viel, en omdat krijgt meestal al na een paar dagen of één bui niet meer zichtbaar is en niet of nauwelijks schadelijk is voor het milieu.

F.

Artikel 2:59 A (Geluidsoverlast dieren) is destijds via een initiatiefvoorstel van de ChristenUnie/SGP in de APV opgenomen. De handhaving van dit artikel is in de praktijk lastig gebleken, mede omdat de politie hieraan geen prioriteit geeft.

In artikel 2:79 wordt een artikel over woonoverlast opgenomen, dat via de bestuursrechtelijke weg door de gemeente handhaafbaar zal zijn. In het derde artikellid wordt aangegeven dat in ieder geval bestuursrechtelijk gesanctioneerd kan worden bij (ernstige en herhaaldelijke) geluidsoverlast van dieren. Het bestaan van artikel 2:79 lid 3 legitimeert daarom het schrappen van het lastig handhaafbare artikel 2:59 A.

G.

Algemeen

Woonoverlast is een hardnekkig maatschappelijk probleem, dat overal in het land - ook in Dordrecht - voorkomt. Het is op landelijk niveau regelmatig een thema en naar aanleiding van de discussies is uiteindelijk de Wet aanpak woonoverlast opgesteld en op 1 juli 2017 in werking getreden. Deze wet behelst het opnemen van een nieuw artikel 151d in de Gemeentewet.

Artikel 151d

- 1. De raad kan bij verordening bepalen dat degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt of tegen betaling in gebruik geeft aan een persoon die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen is ingeschreven, er zorg voor draagt dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt.*
- 2. De in artikel 125, eerste lid, bedoelde bevoegdheid tot oplegging van een last onder bestuursdwang wegens overtreding van het in het eerste lid bedoelde voorschrift wordt uitgeoefend door de burgemeester. De burgemeester oefent de bevoegdheid uit met inachtneming van hetgeen daaromtrent door de raad in de verordening is bepaald en slechts indien de ernstige en herhaaldelijke hinder redelijkerwijs niet op een andere geschikte wijze kan worden tegengegaan.*
- 3. Onverminderd de laatste volzin van het tweede lid kan de last, bedoeld in de eerste volzin van dat lid, een verbod inhouden om aanwezig te zijn in of bij de woning of op of bij het erf. Het verbod geldt voor een periode van tien dagen. De artikelen 2, tweede lid, en vierde lid, aanhef en onder a en b, 5, 6, 8, eerste lid, aanhef en onder a en b, 9 en 13 van de Wet tijdelijk huisverbod zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de burgemeester bij ernstige vrees voor verdere overtreding de looptijd van het verbod kan verlengen tot ten hoogste vier weken.*

Ultimum remedium

Uit de wet volgt dat dit instrument is bedoeld als een ultimum remedium. Het tweede lid van het wetsartikel regelt dat het instrument van de bestuursdwang (voor de goede orde, dat impliceert dat de burgemeester ook een last onder dwangsom kan opleggen) alleen wordt ingezet als er geen andere geschikte manier voorhanden is om de overlast aan te pakken. Bij een besluit om op grond van deze bepaling een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom op te leggen zal de burgemeester dus moeten motiveren dat er geen andere geschikte instrumenten waren om de woonoverlast tegen te gaan. Alleen al daarom zal er aan zo'n besluit een stevig dossier ten grondslag moeten liggen. Het meest overtuigend zou zijn als uit het dossier blijkt dat andere instrumenten als buurtbemiddeling al zijn geprobeerd zonder het gewenste resultaat.

Het ultimum remedium karakter geldt in nog sterkere mate als er sprake is van een huisverbod als bedoeld in het derde lid van artikel 151d. Een zo zware maatregel, die een inbreuk betekent op het grondwettelijk beschermde woonrecht, is alleen mogelijk wanneer de ernst van de situatie dat eist en er geen andere optie meer open staat.

In de APV is nu een artikel opgenomen, dat door artikel 151d juridisch mogelijk is gemaakt: artikel 2:79, Woonoverlast als bedoeld in artikel 151d Gemeentewet.

Artikel 2:79, lid 1

Dit lid is geformuleerd als een zorgplichtbepaling. Een bewoner hoort zich zo te gedragen dat zijn of haar burens daar geen ernstige hinder van ondervinden. Bij ernstige en herhaaldelijke hinder kan ook de verhuurder worden aangesproken.

Artikel 2:79, lid 2

Als last onder bestuursdwang of dwangsom kan de burgemeester gedragsaanwijzingen opleggen aan de overtreder. Het tweede lid schrijft ook voor dat de burgemeester in beleidsregels vastlegt hoe hij invulling geeft aan deze bevoegdheid.

Artikel 2:79, lid 3

In het derde lid regelt de raad in welk geval de burgemeester in ieder geval toepassing kan geven aan deze bevoegdheid. Zie hiervoor ook de toelichting op wijzigingsartikel F.